

5 akıllı - 5 akılsız kız

Ve kutsal kasabayı, hani yeni Yerusalım'i gördüm, nasıl gökten Allahın yanından indi. Kocası için süslenmiş bir gelin gibi idi.

Bakın! Allahın evi insanların ortasındadır. O, onlarla birlikte oturacak. Onlar Onun halkı olacaklar, ve Allahın kendisi onların arasında olacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Ölüm de artık olmayacak. Ve artık ne yas tutmak, ne ağlamak ne de acılar olmayacak. Çünkü evelki şeyler yok oldu."

Sevinelim, coşalım, Ona şan getirelim. Çünkü Kuzu'nun düğünü geldi artık, Onun gelini kendini hazırladı. Ne mutlu o kişiler, Kuzu'nun düğün sofrasına davetlidirler!

(düğün hazırlıkları - birçok kişi gidip geliyor)

Düğün şefi (heyecanlı): Tamam, iskemleler, iskemleler...Nerede kaldı o... ?

Aloooo... ben sizi demedim mi, masaları şööyle dizeceksiniz; te böyle uzunlamasına ...

Hizmetçi: Şaraplar geldi. Tam ısmarladığınız gibi, 300 litre.

Düğün şefi: Neee? Aaa, siz insanı deli yapacanız. 300 olur mu? Ben adama açık açık dedim 500 litre lazım.

Hizmetçi: Koyunları şimdi mi keselim?

Düğün şefi: *(eğlenerek)* Koyunları şimdi mi keselim? Koyunları şimdi mi keselim? ... O koyunlar lazımdı çoktan kesilsin. Şimdiye kadar lazımdı çoktan et pişmiş olsun. Düğün misafirleri aç mı brakalım? Ay, yüreğim... böyle giderse infarkt olacam. *(iskemleye oturuyor)*

(10 kız geliyor) Siz ne istiyorsunuz?

Seniye: Şey.... biz gelinin arkadaşlarıyız. Bize dediler seninle konuşalım, sen bize bütün sırayı anlatacan... dediler.

Düğün şefi: *(deli oluyor)* Harika ! Ha !... Süper ! Bir de bunlar eksik idi. Hayır, bu strese dayantıramaycam !

Melek: Tamam, beyefendi. Sakin olun, kendinize gelin. Sizi fazla rahatsız etmeyecez. Kısaca anlatın bize, güveyi nasıl karşılayacağız.

Düğün şefi: Peki.... sesleyin güzel ! Güvey uzak yerden gelecek, başka kasabadan. Siz kasabanın kenarına gideceğiniz... kasabanın duvarında o kapı var ya, hani Hisarkapı.. İşte orada onu bekleyecez. Güveyin yanında bir sürü arkadaşı da olacak. Hepiniz birlikte buraya, gelinin evine döneceksiniz. Yolda oynayın, horo çekin... hani aacık şenlik olsun. Tamam mı? Herşey anladınız mı?

Kızlar: (1.grup) Tabii ya... (2.grup) herşey OK ... (3.grup) hepimiz anladık.... (Seniye) anlaşılmayacak ne var ki?

Şevkiye: Yalnız... bir sorum var: güvey ne zaman gelecek?

Düğün şefi: Aaa, orasını bilemeyiz. Biz aslında anlaştık: akşama kadar gelmesi lazım. Ama belli olmaz: olabilir saat altıda gelsin, olabilir saat dokuz ... olabilir gece yarısı. Hayat bu ... yolda herşey olabilir ... bekleyecez işte, her zaman tetikte duracağız.

Sedef: İyi de, gece oldu mu naapacaz? Karanlıkta mı gezelim?

Düğün şefi: Haklısınız. Söylemeye unuttum... ah kafam nerede ya! Ben sizin için lambalar hazırladım (*hizmetçiye*) Alo ... Hey sen! O köşedeki sandık var ya... onu getir bakalım; onda on tane lamba var. (*hizmetçi getiriyor*)

Ha şimdi. Hepinize birer lamba, ben zaten içine yağ koydum. Karanlık bastı mı yakacağınız onları, bekleyeceniz güvey gelsin. Anlaşıldı mı? ...

Haydi şimdi iş başına, herkes yerine alsın.

Meryem: Ama bir şey soracam...

Düğün şefi: Şimdi hiç vaktim yok. Fırıncı gelmiş, onunla anlaşmam lazım. Bolay ekmekleri getirmiş olsun.... (*uzaklaşıyor*) Alooo... Çiçeklerin yeri orası değil ki ! Off, herşey kendin yapmadın mı kaos oluyor....

Gülşen: Sen ne soracaktın adama?

Müjde: Tamam, lambalarımızın içinde aacık yağ var. Ama güvey çok geç kalırsa naapacaz? Yağ bitebilir, ondan sonra ne?

Seniye: A be sende! Çok fesfeselisin, o kadar derin düşünme; bir şey olmayacak.

Nazlı: Evet, biii şey olmayacak. Bilmiyorum, ama BENim imanım var güveye geç kalmasın. Sizin imanınız zayıf galiba. Yok yok, o vaktında gelecek.

Diana: Öyle ya, güvey iyi yürekli birisi. İzin vermeyecek zorluk görelim.

Meryem: Bilmiyorum, ama bence gidelim ekstradan yağ alalım. Her duruma hazır olalım.

Müjde: Rab da diyor ki, “Bilgeliği ve akıllı sahiplen, Söylediklerimi unutma, onlardan sapma. Bilgelikten ayrılma, o seni korur. Sev onu, seni gözetir.”

Melek: Haydi gidelim magazine, yağ alalım, rezervamız olsun.

5 akıllı: İyi fikir... Siz burada bekleyin bizi. Hemen gelecez, çok sürmeyecek. Sonra beraber kasabanın kenarına gidecez güveyi beklemeye. (*çıkıyorlar*)

Seniye: Pff... onlara bak. Çok filozof yapıyorlar kendini. Bize ne lazım ekstra yağ? Bir şey olmaz ! (*oturup bekliyorlar*)

(3 delikanlı erkek geliyor, kafalarında kulaklık var, müzik dinleyip hareket yapıyorlar)

Delikanlı: Aa, Nazlı, sen ne arıyon burada? Ve bunlar da kim, ne işiniz var burada?

Nazlı: (*lambayı saklamaya çalışıyor*) Şey... ehhemmm ... bi şey!
Te burada arkadaşlarla oturuyoruz, muhabbet yapıyoruz.

Delikanlı: Ne bu arkadanda? Sen de ne saklamaya çalışıyorn? (*lambayı görüyor*)
Nee? Sen gene mi düğünlere katılıyorsun? Ben sana onu yasaklamadım mı?

(Nazlı'yi şamar atıyor)

Diana: A Nazlı kim bu çocuk? Nasıl izin veriyorsun seni vursun?

Dafne: Brak, onun yavuklusudur. Altı aydan geziyorlar.

Diana: Çocuk imanlı değil galiba.

Gülşen: Hayır, değil imanlı, ama ne yapsınlar? Madem birbirlerini seviyorlar.

Delikanlı: Bu da ne ? (*incili buluyor*) Ben sana demedim mi, bu işlerle anlaşmayacaksın. İstemiyorum bu kafir mesihçilerle işin olsun.

Nazlı: Ama... sen dedin...

Delikanlı: İşimi girmiyor daha önce ne demişim. Bundan sonra bu tiplerle anlaşmayacan. Annadin mı?

Del arkadaş: Brakın şu muhabbeti artık. Maça gidecez mi, gitmeyecez mi?

Del.arkadaş: Nereden buldun onu be? Başka kız mı yok mahallede?

Delikanlı: Sıkılma, şimdilik kendini çok büyük hristiyan yapıyor. Ama bizim ailede öyle şeyler yok. Hepimiz sağlam müslümanız. Bir imam nikahı yapacam onunla, sonra onun kafasın örtüreceğim. Evde dursun, kızanlara baksın. Bütün iş bu kadar.

Del. Arkadaş: Ha öyle. Nasıl yazıyor hadislerde: “Kadın Şeytanın göğüs kemiğinden yapıldı”. Vermeyelim kafamıza binsinler. *(ayrılıyorlar)*

Diana: Nazlı, bence iyi yapmıyorsun, açan öyle çocukla geziyon. Bak, imanlı değil ve daha şimdiden söylüyor ne yapacakmış sana.

Nazlı: Aaa, orasına sıkılmayın. Ben onu yola getirecem. Ben onu imanlı yapacam. Bu konuda imanım çok büyük.

Dafne: Bence en önemlisi, evlenirken iyi yere düşelim. Çocuğun ailesi varlıklı olsun, sonra fukaralık çekmeyelim.

(akıllı kızlar döndüler)

Melek: Haydı hazır mısınız? Çıkalım buradan, buluşma noktasına gidelim, orada güveyi bekleyelim.

(hepsi yola çıkıyorlar, yolda ilahi söylemeye başlıyorlar - akılsız kızlar daha hızlı söylüyorlar - yere gelince 5er kız ayrı grupta oturuyorlar - beklemeye başlıyorlar)

Seniye: Offff... canım sıkıldı. Eeh? Geçe kadar burada mı oturacaz? Balım aacık Feyse bakayım.

Şevkiye: Onun sırası şimdi mi? Biz güveyi beklerken böyle dünya işlerden mi uğraşacan?

Diana: Aa, değil öyle. Ben Feyste imanlı bir grupadayım. Te bak, gördün mü? Grubun adı: “İsa Mesihin kınalı kuzucukları”. 8400 kişiyiz. Bende her gün ayet yolluyorum.

Dafne: Ver bakalım bir göz atayım: “Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum” diyor RAB. “Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar.” (Yeremya 29:11)

Gülşen: Ay ne güzel laflar. Doğrudan içime su serptiler.

Seniye: Ver, ben de ayet beğentireyim kendime... ha buldum: “O, kendi Oğlunu bile saklamadı, Onu hepimiz için teslim etti. Ve Onunla birlikte bize herrrrşeyi serbestçe vermeyecek mi?” ... Romalılar 8:32 ... Bir de güzel snimka koyayım. Bak burada güzel bir ayçiöğü var... hayır, bu kedicik daha iyi gider. Ay bak ne tatlı... bayılıyorum... veee ... yolladım, hazır”

Nazlı: Bilmiyorum, ama Feysbuk banalno geliyor artık bana. Ben daha çok vaaz sesliyorum yutubda. Var bir tane Güler abla... doğrudan bayılıyorum ona. Öyle güzel programlar yapıyor. Canım sıkıldığı zaman hep onu sesliyorum, hemen moralim düzeliyor.

Melek: Ya kızlar... sizde tek başına İncili okumak yok mu?

(akılsızlar birbirlerine bakıyorlar, sanki hiç anlamadılar)

Hani evde sakın oturup okuyorsun İncilden bir kitap.... ayet ayet, bölüm bölüm... baştan sona kadar.

Şevkiye: Sonra, bir şey anlamadığım zaman yazıyorum onu bir deftere, gidiyorum daha eski ve bilgili bir imanlıya ve araştırıyorum o ne demek oluyor.

Sedef: Ben gene para biriktirdim kendime büyük komentar aldım. Her ayeti açıklıyor.

Seniye: Aaa... o çok sıkıcı oluyor ama. Ben sıkıcı bir ayete rastladım mı, onu atlatıyorum.

Nazlı: Öyle ya, siz İncili okuyunuz bir profesör gibi. Allah öyle filozofluk istemiyor. Ben Ruha güveniyorum, o bana direktö öğretiyor... ayetler lazım anlayalım duhovno ... duhovno !!

Sedef: Büyük yanlışınız var: bak Pavlus nasıl yazıyor “Küçüklüğünden beri Kutsal Yazıları biliyorsun. Onlar sana kurtuluş için lazım olan bilgiyi verebilir. Kutsal Kitap'ın hepsi Allahın soluğundan geliyor ve öğretmek, günahları göstermek, hayatımızı düzeltmek ve doğruluk yolunda terbiye etmek için faydalıdır. Öyle ki, Allah adamı tamam olsun, her iyi iş için hazır olsun.”

Meryem: Ve nasıl okuyoruz Veriyadaki imanlılar için:

“Oradaki kişiler Selanik'tekilerden daha efendi idiler. Haberi büyük bir iştahla kabul ettiler. Ve her gün Kutsal Kitabı araştırırdılar,”

Müjde: Allah dediği zaman, beni bütün yüreğinle seveceksin, bütün gücünle seveceksin, aynı zaman diyor ve beni bütün aklınla seveceksin.”

Akılsız kızlar: *(bir araya geliyorlar)*

Pfff... çok fudul onlar. Kendilerini çok beğeniyorlar galiba.

Haydi bir selfi çekelim gruba koyalım *(herkes bir poz veriyor: birisi dua ediyor, başkası mikrofon kapıyor, başkası kitap tutuyor...)* Veeee... hazır..

Satıcı: *(el arabası kakıyor)* Kaufland... Metro... Technopolis... Ikea... Dolce Gabbana ... New Yorker... Lee Cooper ... Mercedes... Audi... BMW ... Iphone ... Smartfon ... Samsung .. Motorola ... Plazma TV 28 inç ... 40 inç 65 inç ... 86 inç

Aklısızlar: *(Hepsi ayağa fırlayıp lambalarını brakıyorlar satıcının yanına gidiyorlar)* Hiii... bakın kim geldi... yetişin ... bakalım ne satıyor !!

Satıcı: Buyurun, buyurun kızlar. Burada herşey var. Büyük firmaların katalogları da burada. Sekundada sipariş verin, yarına direktö evinize dostavka yapılacaktır.

Kredici: Buyurun taksitle ödeme şartlarımız çok uygun.

Bugün al, 3 ay sonra ödemeye başla. Liçna karta yeterli. Herkes alabilir !!

(hepsi bir mal için deli oluyorlar ... deniyorlar prova yapıyorlar)

Diana: Sence bu bana gider mi? Aslında var bende 15 tane blüza... ama güzel bir şey gördüm mü dayantıramıyorum.

Dafne: Yok bir şey, düğüne gidiyoruz ya, lazım yepyeni bir şey giyiyesin.

Gülşen: Ben gene bu televizyalara bayıldım: baksana 86 inç, demek 2 metre 20 santimetre. Wow ... ne kadar yapıyor o?

Satıcı: 6500 leva. Bana sorarsan bedava. Hemen alırsan, bak yanında ne berecem. Var burada domaşno kino sistemi, o da yapıyor 3200 leva. Dakkada al, 200 leva kıracam senin için... düz olsun.

Gülşen: Hmmm... canım çok çekti. Ama bilmiyorum... aydan aya çok para olmasın

Kredici: Onun için biz buradayız. Hiç sıkılma, senin cebine uygun bir ödeme planı yaparız. Hem istediğini al, hem de ekmeğinden kesme. Bugünlerde gönlün ne çekerse, super rahat alabilirsin.

Gülşen: Ay, çok heyecanlıyım....

2. satıcı: Kumbaralar... Seyfler... Kasalar... Paralarınızı biriktirin... Kumkumacı geldi... Kumbaralar... Seyfler... Kasalar... Paralarınızı biriktirin... fırsatı kaçırmayın ...

(Akıllılar onun etrafına toplanıyorlar)

Melek: Ay bu şimdi çok iyi oldu. Bu bize yardım edecek, paralarımızı toplayalım.

Şevkiye: Ak akçe kara gün içindir. Stotinkalara saygı göstermeyen, levaları hak etmiyor!

Sedef: Süleyman nasıl yazdı: “İneklerine iyi bak, sığırlarına dikkat et. Çünkü zenginlik kalıcı değildir Ve taç kuşaktan kuşağa geçmez.

Meryem: Siz paralarınızı hemen harcayacağınıza onu bir kenara koyun. Gün gelir lazım olacak. İnsanlık hali: olabilir hastalanasınız, işsiz kalasınız, her türlü bela başınıza gelebilir.

Diana: A be, çok fefese yapıyorsunuz. İsa ne dedi: “Yarın için kaygı çekmeyin. Kuşlara bakın, ne ekerler, ne biçerler.. ve Allah onları gene de besliyor.”

Dafne: Öyle ya, sizin çok az imanınız var. *(akıllılara gülüyorlar)*

(3 polis ortaya çıkıyorlar - birisi düdük çalıyor - kızlara çok sert çıkıyorlar)

1.polis: Dur ! Kanun adına durun !

2.polis: Kimsiniz? Burada ne işiniz var?

(akılsız kızlar usulca uzaklaşmaya bakıyorlar)

3.polis: Hoop ! Nereye böyle? Haydi çabuk dizilin bakalım, beşer kişi - iki sıra... hop hop marş!

1.polis: Evet, sesliyorum... sizden hiç kimse mi konuşmayacak?

Seniye: Şey, biz arkadaşlarla konuştuk böyle. Derken dedik kendi kendimize: hava çok güzel bu akşam... aacık çıkalım temiz hava alalım.

2.polis: Hmm... 10 delikanlı kız öylesine akşam geç saatte Hisarkapıda oturuyorlar... bu hoşuma gitmedi. Burada nır sakatlık var. *(3.polise)* ... Sen ne diyecen bu işe?

3.polis: Bence hepsine kelepçe vuralım, karakola götürelim

(akılsızlar panikaya düşüyorlar)

Müjde: Hayır memur bey! Biz herhangi kötü bir iş için toplanmadık. Bir kız arkadaşımız var, o bugün evleniyor. Bizi de seçtiler, güveyi karşılayalım. Bakın lambalarımız var. Güvey geldi mi, aacık oyanaycaz. Horo çekecez... bütün iş bu.

1.polis: Öyle mi, onu baştan söylesenize ! Madem öyle size iyi beklemeler. Haydi çocuklar biz asıl bir hırsız yakalayalım. Hepsi iyi !

Nazlı: Pffüü ... az kalsın yanacaktık. Ay dizlerim daha da titriyor.

Melek: (gülüyor) Öyle mi? Başımıza Rab İsa için baskı geldiği zaman ne yapacanız? Korkudan saklanacanız galiba !

Diana: Baskı mı? Ne baskısı ya?

Şevkiye: Evet, Rab İsa kendisi söyledi; te Matta onuncu bölüm: “Sizi dava yerlerine teslim edecekler ve duahanelerinde kamçılacaklar. Benden için sizi sancak güdücülerinin ve kralların önüne bile getirecekler. Ve kardeş kardeşine, baba da evladını ölüme teslim edecek. Kızanları da ana babalarına karşı kalkıp onları öldürtürecek. Benim adımdan için herkes size kin bağlayacak. Ama kim sonuna kadar dayanırsa, o kurtulacak”

Dafne: Hiii..yapmaaa... ağzının lafları yel alsın !

Gülşen: Hayır, razı değilim sizin laflarınıza: benim Allahcağızım bizi seviyor. İsa demedi mi, “Ben geldim onlar da yaşam olsun, bol yaşam olsun” ?

Nazlı: Evet, öyle, öyle... Mezmur 23 nasıl bitiyor: “Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni, Hep RAB'bin evinde oturacağım.”

Seniye: Ben Allahtan ne istediysem bana hep verdi. Bak yutubda bu pastor ne diyor. O çok büyük Allah adamı: “Sen Mesihçi olarak kralın evladısın... kralın evladısın !! Allah istemeyecek mi, evlatları herşeyin en iyisini tatsınlar?

Diana: Evet, öyle - Gökte rahatlık, yeryüzünde rahatlık !! Sen hasta olmayacan. Hastalık, fukaralık, işsizlik, problemler - onlara sana yaklaştı mı onları reddedecen. İsa adında defolun ! Diye buyuracaksın... ve Rab senin ağzında mucize yaratacak... öyle ki zorluk görmeyesin!” Ha, gördünüz mü şimdi?

Sedef: Kızkardeşler, yapmayın bu kadar akılsızlık: biz İsa'dan büyük müyüz? O acı çekti de, biz çekmeyelim mi? O aşağılandı, kovuldu, atıldı, dövüldü, sövüldü ... ve ne sanıyorsunuz, başımıza aynısı gelmeyecek mi?

Meryem: İbraniler 13:12 “Aynı onun gibi İsa da, kasabanın kapısından dışarı çeki gördü. Madem öyle, biz de kasabadan dışarı çıkıp Onun yanına gidelim ve Onun utancını biz de taşıyalım. Zaten burada kalıcı bir kasabamız yok, gelecekteki kasabayı arıyoruz.”

Gülşen: A a... sizinle anlaşılamayacak... sizin imanınız bambaşka

(dargın oturuyorlar)

Diana: (telefonu çalıyor) Alo... Kim o? ... Ana sen misin? ... Ne diyon ? Neee? Olamaz, olamaz... hiç gelmesin (öfkeli) Hiç hiç hiç.... Onun lafı bile olmaz! ... hiç karşıma çıkmasın. ... İstemiyorum, istemiyorum ... yok ana, işime girmiyor. Onun suratını bütün hayat bir daha görmek istemiyorum ... bu kadar, fazla konuşma ... haydi çau !

Dafne: Ne oldu öyle. Sakinleş aacık. Kötü bir şey mi oldu?

Diana: Anam açtı bana... bırçetkam yok efendim, pişmanlık duyarmış ... sözde benimle barışmak istermiş. Ama onun triklerini biliyorum. Bana yutturamaz o numarayı...

Müjde: Ama ne oldu sana öyle? Anlat baştan.

Diana: A be, benim bir birçetkam var Hayriye adında. Ben ona hayırsız Hayriye diyorum. İnsan değil o, yalancı, sahtekarın teki. Çok güzel numara yapıyor. İyi ki, Angliyada yaşıyor artık. Yoksa onu kendi ellerimle....

Dafne: Dur ya. Tane tane anlat. Ne yaptı sana?

Diana: Benim bir yavuklum vardı... dur göstereyim size
(*telefonda resmini gösteriyor*) Ee, ne diyeceniz?

Gülşen: Çok yakışıklı biri. Bayıldım çocuğa.

Diana: Te işte, evleneceydik, beraber mutlu olacaydık. Ama o hayırsız geldi, onun kafasını bozdu, çaldı onu benden. Te, bir sene önce evlendiler.

Nazlı: Vay be. Deme.... Allah anlaştın onunla! Hayat boyunca hayır görmesin!

Seniye: Sen denedin mi, büyü yaptırasın. Ben Hasköyde çok hızlı bir hoca biliyorum ...

Diana: Ve şimdi gelmiş evimize, benden özür dilesin, barışalımışık !
Hayatta olamaz. Rüya görüyor. a a. Olamaz zaten. Ko bu düğün geçsin de
anlaşacam onunla. Bütün saçlarını teker teker yollayacam ... te böyle !

Melek: Ama kızkardeş, iyi yapmıyorsun. Madem gelmiş barışmaya, mecbursun af
etmeye !

Şevkiye: Evet, unuttun mu: 70 kere 7 kere ... hem de her gün o kadar.

Diana: İşime girmiyor. Af etmeyeceğim... çok fazla yaraladı beni, çok fazla !

Sedef: Ama bak, Rab acımasız köle benzetmesinde af etmeyen imanlılar için ne
anlatıyor:

Matta 18:34 "Ve efendisi çok fazla öfkelenmiş. Adamı işkencecilere teslim etmiş,
çak kendisine karşı ne kadar borcu varsa hepsi çevirilene kadar. Her biriniz kendi
kardeşini yürekten af etmedi mi, benim gökteki Babam da size aynısını yapacak."
- Sen istiyon mu af etmediğin için sonsuz ateşte yanasın?

Diana: Yanayım balım... bana ne? Ama birçetkamı bağışlamayacam. İşte bu!

Meryem: Kızlar yapmayın! Madem Rabbimiz hiç ummadığımız zamanda geliyor, lazım
her daim tetikte duralım. O geldi mi geç olacak. O zaman fırsatımız olmayacak
birbirimizin arasını düzeltelim.

Gülşen: Tamam, tamam, anladım...

Seniye: Ok, anladık uzatmaya gerek yok, anladık - siz bizden çokook daha
duhovnosunuz.

Nazlı: Offfff... canım iyice sıkılmaya başladı. Nerede kaldı bu güvey ya!

Müjde: Bilmiyorum, ama uykum geldi, daha fazla dayantıramayacam... Aacık uzanacam.

Diana: Ben de böyle gözlerimi bir kapatayım...

(*teker teker uykuya dalıyorlar - sonra lambaları söniyor*)

(*borazan müziği ... davullar*)

Hellal: Herkes hazır olun, güvey geliyor. Düğün başlayacak ...
Herkes hazır olun, güvey geliyor. Düğün başlayacak ...

(hepsi usul uyanıyorlar, panika başlıyor, yarısının lambaları işliyor, öbürlerin işlemiyor)

Dafne: Hi, bütün lambalar söndü. Naapacaz şimdi? Naapacaz ?

Melek: Yok problem... te dökecem aacık şişeden... te böyle... ve lambacazım gene yanıyor.

Gülşen: Şevik, güvey geliyor ve bizim lambalarımızda yağ kalmadı.
Bu biçimde güveyi karşılamayacaz, rezil olacaz... rezil !!

Seniye: Öyle ya... bakın sizde kaldı rezerva. Siz bize verin, hepimizin lambaları yansınlar. Değil mi, çok büyük imanlısınız ya !

Şevkiye: Hayır olamaz ! Yağlarımız ancak bize yeter. Size de verdik mi, hiç bir lambada yağ kalmayacak, hepimiz karanlıkta kalacaz O daha da büyük rezillik.

Sedef: Ben size bir akıl vereyim: hani en başta biz gittik ya yağ almaya.
İşte o dükkana gidin. Ama adam sigur uyuyor bu saatte.
Uyandırın onu , size yağ satsın. Sonra bize yetişirsiniz. ... *(akılsızlar ayrılıyor)*

Nazlı: Off, nasıl bu kadar akılsızlık yaptık? Öbür kızlar haklı idi.

Diana: Eh, ama bizim suçumuz yok burada. Güvey de o kadar geçe kaldı.

Dafne: Aga, aç kapıyı bize yağ lazım

Satıcı: Ne? Kim bu ? Bu saatte ne istiyorsunuz benden?

Gülşen: Haydi şevik ol, hiç vaktımız yok. Bize yağ lazım.

Satıcı: İyi de, iyi de ... panika yapmayın

(akılsızlar kopuşarak eve gidiyorlar... ama kapılar kilitli ... kapıya vuruyorlar)

Seniye: Efendimiz, efendimiz, kapıyı aç bize. Aç kapıyı, aç ! Yetiştik biz !

Güvey: Ne bu ses ? Kırda kim var? ... Siz kimsiniz? Ne istiyorsunuz?

Nazlı: Biz gelinin arkadaşınız? Seni bunca ssat bekledik yolda, ama gelmedin, çok oyalandın. O zaman lambalarımız söndü. Sonra gittik yağ almaya... te böyle

Diana: Neyse... yetiştik ya. Önemli olan o değil mi?

Güvey: Size doğru bir şey söyleyeyim: sizi tanımıyorum!

Dafne: Naş ya! Ben Allah adamıyım. Bir toplantı bile kaçırmadım.

Gülşen: Evet, İsa! Bu işin içinde haksızlık var. Te bak, Sedef de içerde. O da kim imiş?
O iki senelik imanlı değil. Ben gene çak onbeş sene önce bu yola düştüm.

Seniye: Öyle be! Ya ben? Benim evimde her cuma günü dua oluyor. Bu sayılmıyor mu?

Nazlı: Tamam İsa, istersen bunları brak. Ama bari beni çevirme! Ben olardan daha hızlı imanlıyım. Biliyorsun, benim babam bile bu yolda idi.

Güvey: Yeter !!! Size doğru bir şey söyleyeyim: sizi tanımıyorum!

(kapıyı gene kilitliyor - akılsızlar ağlayarak uzaklaşıyorlar)